

Erykferiet, men jeg haaber snart at faae dem, og skal saa give mig den Gæde at forelægge dem.

Jeg skal dernæst gaae over til at forelægge Udcast til Lov, hvorved Indfødsret meddeles forskjellige Udlændinger. Dette Udcast er grundet paa de samme Grundsætninger, som de tidligere Love af lignende Art, hvor man navnlig har taget Hensyn deels til den Stilling, de Udlændinger, som ønske Indfødsret her i Landet, indtage, deels til, hvorlænge de have opholdt sig her, om de ere det danske Sprog mægtige, om de have Familie her og lignende Hensyn. Jeg finder mig derfor kun foranlediget til med Hensyn til 2 af de Personer, som ere opførte i Udcastet, at gjøre en kort Bemærkning. Det er nemlig først med Hensyn til Nr. 1, Ole Christian Borch, der er født i Norge. Han er nemlig kommen her til Landet og har bosat sig her i Aaret 1820, saa det maaskee kunde antages, at det ifølge Fredstractaten med Sverrig og Norge af 14 Januar 1814 § 20 vilde være overflødig, at der udtrykkeligt ved Lov blev givet ham Indfødsret. Men da det i alt Fald kun var de norske Undersaatter, som inden Udløbet af 6 Aar efter Fredstractatens Ratification begave sig hertil Danmark og toge Bopæl her, som kunde antages derved at erhverve Indfødsret, og da den nævnte D. C. Borch først kom hertil i Efteraaret 1820, altsaa efter Udløbet af disse 6 Aar, har jeg dog anseet det nødvendigt, at ogsaa han blev medtaget.

Den under Nr. 11 opførte Person, Niels Moe, er ligeledes en Normand. Med ham er det vel Tilfældet, at han allerede i 1817 kom til Kjøbenhavn, men da han ikke kom hertil for at bosætte sig her i Landet, men kun for at uddanne sig som Kunstner ved Konstakademiet, har jeg ligeledes antaget, at det vilde være uødvendigt, at der udtrykkeligt ved Lov blev givet ham Indfødsret. Han er iøvrigt senere forbleven her i Landet, har giftet sig og har Familie her, som det vil sees af de Oplysninger, der medfølge Lovforslaget. Jeg skal saaledes tillade mig at anbefale Lovforslaget til det ærede Thing.

Formanden: Vi gaae derefter over til

det næste Lovforslag, som den høitærede Indenrigsminister vil forelægge.

Indenrigsministeren: Jeg skal dernæst tillade mig at forelægge Udcast til Lov om Ølbryggerier*). Allerede tidligere har det været bragt under Ventilation, hvorvidt de Indstrænkninger med Hensyn til Anlæggelse af Ølbryggerier, som hidtil have fundet Sted efter Forordn. 30 August 1805, her i Kjøbenhavn kunde ophæves. Disse Indstrænkninger have fornemmelig bestaaet deri, at der udenfor Byens Volde, altsaa ogsaa i Byens Forstæder, ikke har kunnet uden særlig Bevilling anlægges Ølbryggerier.

Da denne Sag tidligere var under Ventilation, blev den imidlertid stillet i Bero paa Grund af de Banskeligheder, som Consumtionen frembød mod at ordne Sagen; men da disse nu ere bortfaldne, har man meent, at det ifølge Grundlovens Bestemmelse i dens § 88 vilde være nødvendigt, at der udkom en Lov angaaende denne Gjenstand. De Bestemmelser i Tid. d. 30te Aug. 1805, som jeg har formeent fornemmelig ville komme i Betragtning, ere deels den, som jeg nys nævnte, at der ikke maatte anlægges Ølbryggerier uden for Byens Volde uden særskilt Bevilling, deels den, at, skjøndt der i Kjøbenhavn ikke udføres Andet end almindelig Borgerskab for at anlægge Bryggerier er der dog i Forordningens § 2 tillige den Bestemmelse, at den, som vil nedsætte sig som Brygger, skal have et Slags Concession dertil af Magistraten, hvilket kun grunder sig paa, at Magistraten derved skulde komme til Kundskab om, hvilke Borgere der ernære sig paa denne Maade, for at den kunde vide, hvem de Forpligtelser kunde paalægges, som paahvile Bryggerne, navnlig med Hensyn til Idebrandstillælde og Sligt. Men da Magistraten meget vel kan komme til saadan Kundskab, uden at der behøves en saadan Concession, har jeg meent, at det var rigtigst, at denne Bestemmelse tillige blev hævet. Endelig er der i Tid. af 30te Aug. 1805 til sagt de daværende Bryggere, at de skulde have den Rettighed, at der indenfor en Omfreds

*) Lovudkastet findes i Anhang til Rigsdags-tidender under Nr. VIII. Sp. 40.